

ÀLBUM DE FAMÍLIES

Catalina Gayà i Mattia Insolera

Reportatge guanyador de la II Biennal Internacional de Fotografia, organitzada per Inspai,
Centre de la Imatge de la Diputació de Girona

La societat líquida és una societat de revolucions. N'hi ha que són silencioses; d'altres, més sorolloses. La de les famílies homoparentals és, sense cap dubte, una revolució silenciosa que, a Espanya, té com a punt culminant l'aprovació de la llei, el 30 de juny de 2005, que permet el matrimoni entre persones del mateix sexe. A través d'aquest projecte ens hem acostat a la revolució silenciosa de set famílies homoparentals —sis de les quals apareixen en aquest llibre— i hem viscut la seva quotidianitat.

L'Aran i l'Edu, els fills de la Montse i de l'Àgatha, els hem vist jugar amb els avis. La Stassa, la filla d'en Will i de l'UB, l'hem acompanyada a un museu. També hem anat al casament de la Montse i de la Meli. L'Ariadna, una de les nenes de la Tati i la Maribel, ens ha ensenyat cançons que parlen de mames i mamis i ha mostrat al Mattia Insolera que tenir mare fotògrafa —la Tati és fotògrafa d'un diari esportiu— fa que la càmera no l'espanti.

Aquest és un àlbum de famílies líquides, amb rols intercanviables, amb persones que s'estimen i que formen equips familiars. Avui en dia la família, tant heterosexual com homoparental, no sobreviu com a institució si no es torna líquida: si els rols masculins i femenins de la família tradicional es difumen i, fins i tot, es tornen intercanviables. En el cas de les famílies homoparentals, els rols familiars són socials i no de gènere. Les imatges d'aquest treball mostren la transformació de la família, però no deixen de ser els retrats que les nostres àvies guardaven en caixes; les fotos que els nostres pares tenen en àlbums plastificats i que nosaltres emmagatzemem en algun arxiu de l'ordinador.

Fa tan sols quinze anys era impensable crear un àlbum d'aquest tipus. De fet, les famílies —algunes de les quals, de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais (FLG)— que ens han ajudat a compondre'l han accedit a fer-ho per tal de visibilitzar una realitat que, tot i l'aprovació de la llei, encara no és percebuda per tothom com la d'una família més, com qualsevol altra.

Tan sols a Catalunya hi ha 400 famílies homoparentals, però no hem d'oblidar que Espanya segueix sent una societat catòlica i patriarcal. Les lleis han fet possible els canvis que una part de la societat exigia, però no tothom hi ha estat d'acord.

2 x 2 = FAMÍLIA

(Ring, ring)

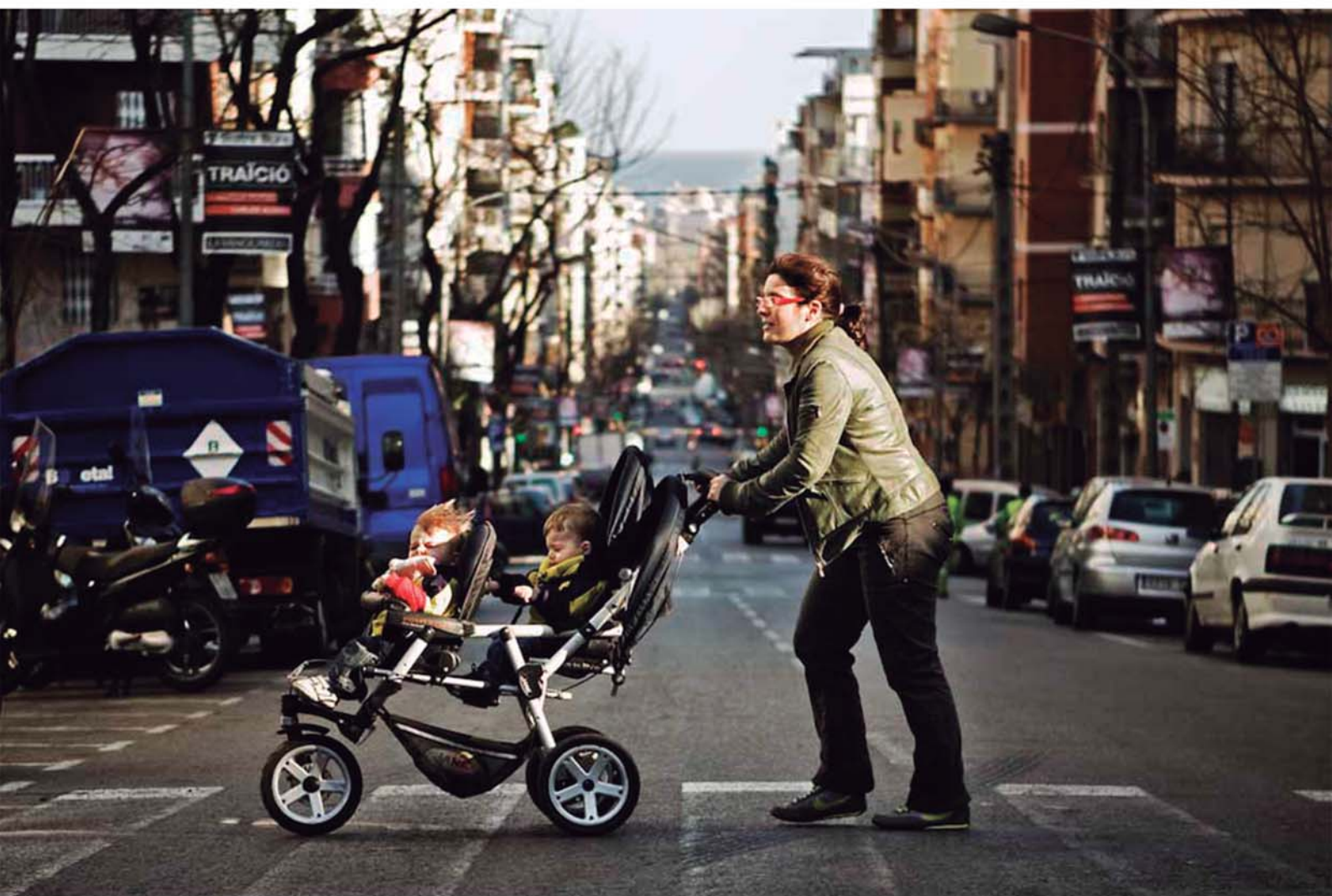
—Mama, dissabte em caso i l'Àgatha i jo serem mares de dos nens, l'Edu i l'Aran. Sereu avis. Ho diràs al papa?

Amb la trucada que va fer la Montse Puig a la seva mare, a Vic, li va donar a entendre que estimava una dona, l'Àgatha Estera, i que, totes dues, havien decidit formar una família; de fet, la família ja feia camí. La Montse i l'Àgatha són les mares de dos bessons, l'Edu i l'Aran. Es van conèixer a Barcelona i, des de la primera cita, l'Àgatha li va anunciar que volia ser mare. A casa de la Montse i de l'Àgatha tot és doble. L'Aran intenta fer dues passes mentre juga amb una pilota i l'Edu s'entreté amb un tros de pa. L'Aran crida "Barça" i l'Edu, "Madrid, puf". L'Àgatha i la Montse riuen.

Montse Puig, Àgatha Estera, Aran Estera Puig
i Edu Estera Puig.

“GRÀCIES PER FER FELIÇ LA MEVA MARE”

—Algú hi troba cap impediment?

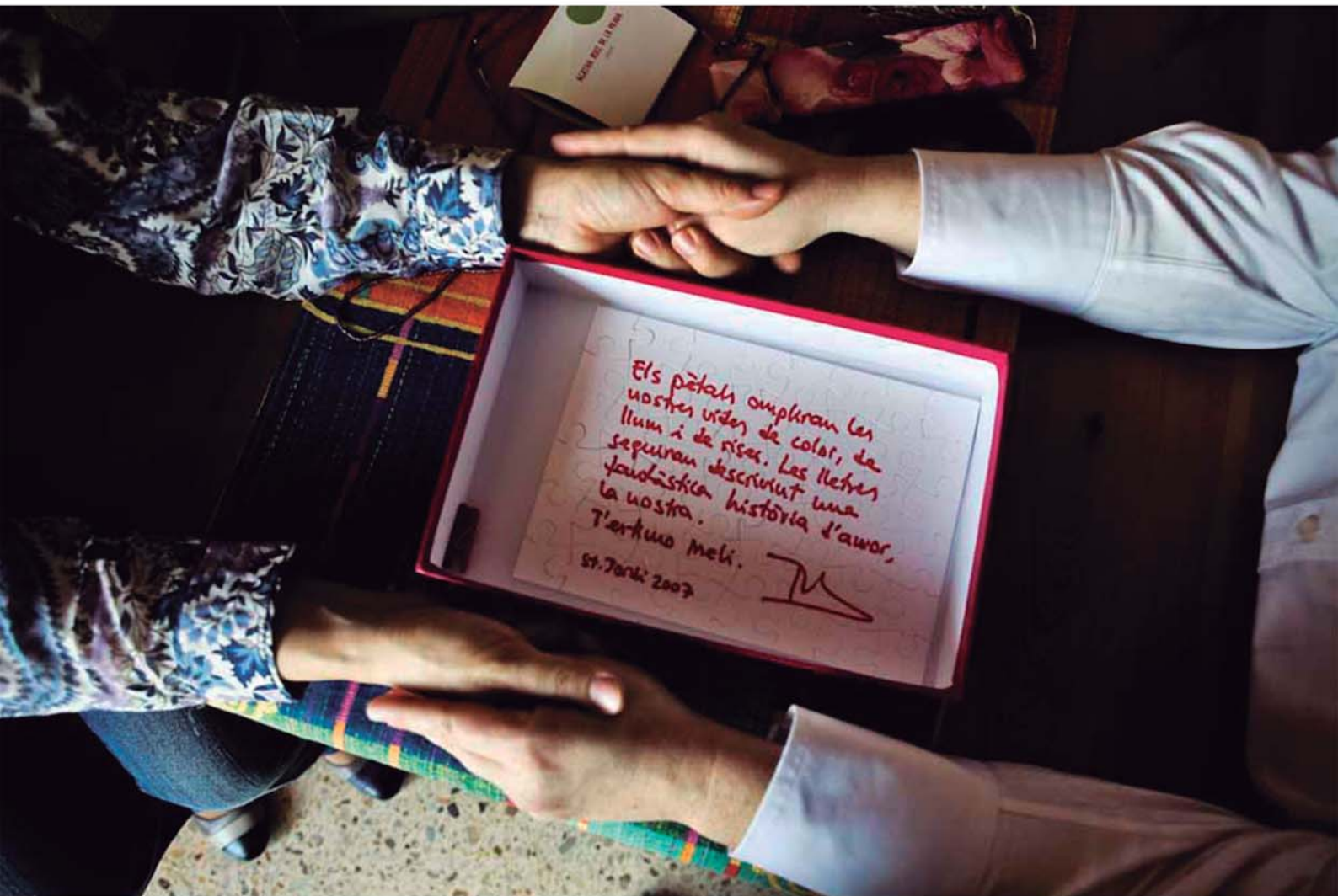
La Sara i l'Eva, les filles de la Meli, van moure el cap al mateix temps; instintivament. “No, no”. La Sara, una mica més gran que la seva germana, es va posar davant del micròfon i, gairebé plorant, va dir a la Montse: “Gràcies per fer feliç la meva mare”. La Sara va néixer quan la Meli era una adolescent; van créixer juntes i, a poc a poc, cadascuna va agafar el seu camí.

La Montse Guillamon i la Meli Escudero es van casar el 14 de març. La boda va ser una festa d'amics, de família. A la plaça de Rius i Taulet, a Gràcia, una cançó es repetia una i altra vegada: “A quién le importa lo que yo haga”.

La família: la Montse Guillamon i la Meli Escudero. La Montse i la Meli conserven les dues cases, però acaben i comencen el dia juntes. L'Eva viu a Londres i té una companya. La Sara viu a Barcelona i té un company.

Els pètals ompliran les
nostres vides de color, de
llum i de riques. Les lletres
seguiran descrivint una
fantàstica història d'amor,
la nostra.

T'ertuko meli.
st. Jordi 2007

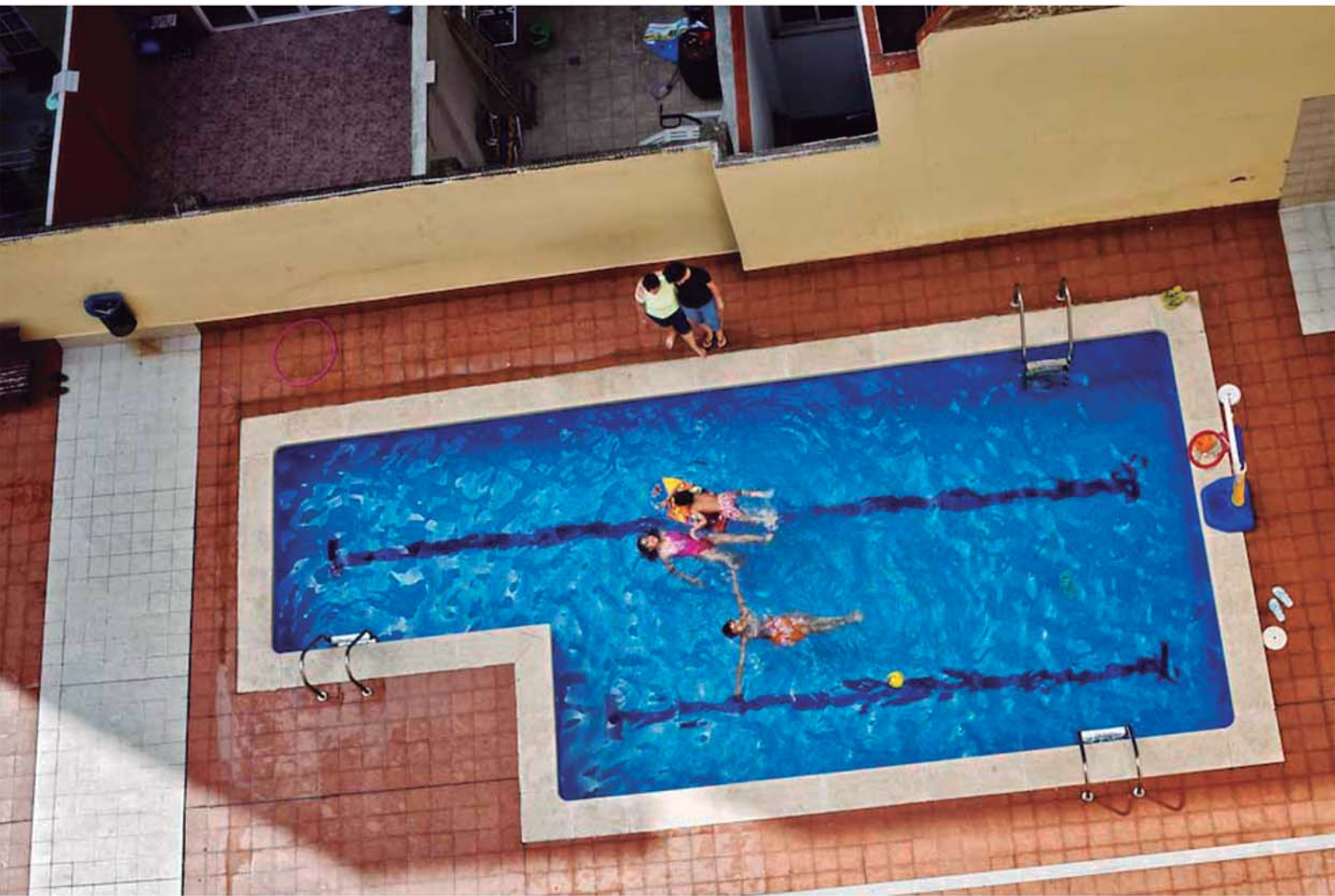

UN EQUIP DE CINC

L'Elisabet Vendrell és la presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais (FLG). Ella; la seva esposa, la Dolors Chavarría, i els seus fills, en Miquel, en Josep i la Marlèn, són una de les famílies més activistes de l'associació. Durant els tres primers dies del maig de 2009, 50 famílies de Catalunya i València es van reunir en una masia, a Tarragona. Aquells dies, en Josep, el fill més petit de l'Elisabet i la Dolors, ens va fer creure que tenia un gat negre; la Marlèn es va quedar fascinada amb els cavalls de la finca mentre la seva mama, la Dolors, l'allunyava perquè els cavalls li fan por, i l'Elisabet se'n reia. En Miquel, ja adolescent, ens va explicar que col·lecciona monedes.

La FLG fa un treball de conscienciació i reivindicació dels seus drets com a família i dels drets dels seus infants a tenir aquest model familiar i no estar, per això, desprotegits. L'associació organitza trobades lúdiques i informatives per compartir experiències, fer amistat i perquè els seus fills i filles es coneguin i juguin amb infants que tenen dues mares o dos pares. A Tarragona, hi havia famílies: pare i papa amb fills, i mare i mama amb fills.

Elisabet Vendrell, Dolors Chavarría, Miquel Chavarría Vendrell, Marlèn Chavarría Vendrell i Josep Chavarría Vendrell.

PAPA & DADDY

“On és la teva mare?”, va demanar un company de classe a la Stassa. La nena, de 5 anys, el va mirar i li va contestar: “Jo tinc dos papes: el papa i el daddy”.

Aquesta escena va tenir lloc a l'escola on acudeixen els dos nens, als afores de Barcelona.

La Stassa és la filla d'en Will i l'UB, dos estatunidencs que van sortir de San Francisco el 2004 buscant una societat més lliure. Es van instal·lar a Barcelona, on es van casar i on viuen com qualsevol altra família.

Will, UB i Stassa.

FRAGMENTS DEL *DIARI D'ADA*

03/08/2008

T'escric aquest diari, on recullo alguns passatges de la teva primera infantesa. Espero que t'agradarà llegir-los quan siguis gran. L'escric durant estones soltes, sobretot als matins, mentre tu dorms al bressol o embolcallada amb un mocador sobre el meu pit, i mentre la mama Cristina és a casa dels iaïos, en Rafalín i la Mariquilla, feinejant i fent-los companyia. Aquest escrit vull que sigui un regal per a tu i per a nosaltres, un petit quadern ple de records, fet de paraules, imatges, olors i sons. [...]

13/01/2009

Ja tens sis mesos i avui comença el curset de piscina. Just abans d'entrar tenies son i t'hem passejat una mica perquè dormissis. Quan la iaia Montse i les mames hem entrat al vestuari, tu encara dormies, i en despertar-te ens has vist amb els casquets de bany posats i feies cara de sorpresa. T'hem posat el bolquer banyador i hem entrat a la piscina. No se t'ha fet gens estrany estar envoltada d'aigua! Amb altres nadons heu fet algunes activitats, i tu estaves encantada. Una estoneta després ha vingut la teva besàvia Paquita, a qui agrada molt nedar, i s'ha banyat una estona amb nosaltres a la piscina petita. Al final de la sessió la mama t'ha submergit un instant. No t'ha desagradat, però quan has sortit semblava que et preguntessis “això, què ha sigut!?”.

Cristina López Téllez (mama), Georgina González Rabassó (mare, autora del Diari d'Ada) i Ada González López.

ELECCIÓ EN VERD

**“La lluna, la pruna i el sol mariner,
la mama l’estima, la mami també.
Un pam, dos pams...”**

La Maribel Tovar canta a la seva filla Ariadna una cançó que la petitona ha après a l’escola bressol. La Maribel també l’ha hagut d’aprendre, perquè tant ella com la seva companya, la Tati Quiñones, són del Perú. A Catalunya han format una família de quatre: elles dues, l’Ariadna i la Sol. S’han mudat de Barcelona a Cardedeu, un poble que escullen moltes famílies joves per educar els seus fills en un ambient més natural. La Maribel canta i jo m’equivoco (“el pare l’estima, la mare també”), l’Ariadna em mira i repeteix: “la mama l’estima, la mami també”.

**Maribel Tovar, Tati Quiñones, Ariadna Tovar
Quiñones i Sol Tovar Quiñones.**

